

OČEKÁVANÉ VÝSTUPY ČESKÝ JAZYK 2

VÝSTUPY STANOVENÉ RVP

KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA

Žák:

- plynule čte s porozuměním texty přiměřeného rozsahu a náročnosti;
- porozumí písemným nebo mluveným pokynům přiměřené složitosti;
- respektuje základní komunikační pravidla v rozhovoru;
- pečlivě vyslovuje, opravuje svou nesprávnou nebo nedbalou výslovnost;
- v krátkých mluvených projevech správně dýchá a volí vhodné tempo řeči;
- volí vhodné verbální i nonverbální prostředky řeči v běžných školních i mimoškolních situacích;
- na základě vlastních zážitků tvoří krátký mluvený projev;
- zvládá základní hygienické návyky spojené se psaním;
- píše správné tvary písmen a číslic, správně spojuje písmena i slabiky;
- kontroluje vlastní písemný projev;
- píše věcně i formálně správně jednoduchá sdělení;
- seřadí ilustrace podle dějové posloupnosti a vypráví podle nich jednoduchý příběh.

JAZYKOVÁ VÝCHOVA

Žák:

- rozlišuje zvukovou a grafickou podobu slova, člení slova na hlásky, odlišuje dlouhé a krátké samohlásky;
- porovnává významy slov, zvláště slova opačného významu a slova významem souřadná, nadřazená a **podřazená**, **vyhledá v textu slova příbuzná**;
- porovnává a třídí slova podle **zobecněného významu – děj, věc, okolnost, vlastnost**;
- rozlišuje slovní druhy v základním tvaru;
- užívá v mluveném projevu správné **gramatické tvary podstatných jmen, přídavných jmen a sloves**;
- spojuje věty do jednodušších souvětí vhodnými spojkami a jinými spojovacími výrazy;
- rozlišuje v textu druhy vět podle **postoje mluvčího a k jejich vytvoření volí vhodné jazykové i zvukové prostředky**;
- odůvodňuje a píše správně: *i/y* po tvrdých a měkkých souhláskách *i* **po obojetných souhláskách ve vyjmenovaných slovech**; *dě, tě, ně, ú/ů, bě, pě, vě, mě* – mimo morfologický šev; velká písmena na začátku věty a v typických případech vlastních jmen osob, zvířat a místních pojmenování.

VÝSTUPY STANOVENÉ AUTORKAMI UČEBNICE

1. SLOŽKA KOMUNIKAČNĚ-SLOHOVÁ

Povídáme si, čteme, kreslíme, hrajeme divadlo, hrajeme si s jazykem a texty atd.

- **Žák:**
- si začíná uvědomovat, jakými různými způsoby se lidé dohodávají;
- poznává a respektuje základní pravidla rozhovoru;
- se učí naslouchat druhým; chápe důležitost pozorného

- naslouchání, ve vybraných situacích pozorně naslouchá;
- se zdokonaluje v zacházení s různými způsoby a prostředky vyjadřování, zvláště s psaným jazykem;
- rozeznává některé orientační prvky v textu;
- vyhledává v textu informace podle jednoduchého zadání;
- podle komunikační situace a partnerů volí pozdrav, oslovení, jednoduchou omluvu a prosbu;
- tvoří jednoduchý vzkaz, SMS, blahopřání;
- poznává základní náležitosti dopisu;
- na základě vlastních zážitků vypráví jednoduchý příběh;
- popíše jednoduchý předmět a známé zvíře;
- se učí předat svůj zážitek z četby/poslechu krásné literatury, ze hry s jazykem a texty a sdílet ho s ostatními;
- vede s vrstevníky rozhovor o přečteném/vyslechnutém;
- na základě četby vypráví jednoduchý příběh.

2. SLOŽKA JAZYKOVÁ

Hrajeme si s písmeny, hláskami, slabikami, slovy, větami, intonací, grafikou, hlasem, gesty, mimikou, obrázky, zvuky; učíme se správně psát a mluvit.

Žák:

- se hravou formou seznamuje s různými výrazovými prostředky a systémy;
- rozlišuje zvukovou a grafickou podobu slova, hlásky a písmena;
- se učí využívat abecedu k uspořádání dat a informací;
- poznává vybrané symboly a značky (související s lingvistikou) i z běžného života;
- si začíná uvědomovat jedinečnost jazyka, zvláště psaného, a poznává jeho vlastnosti;
- si uvědomuje, že každé slovo má svůj význam;
- porovnává a užívá některá slova významem nadřazená, podřazená a souřadná, antonyma, synonyma, slova vícevýznamová a slova citově zabarvená;
- rozpoznává podstatná jména a jejich tvary (jako názvy osob, zvířat a věcí), slovesa a jejich tvary, předložky a některé spojky;
- seznámí se s názvy ostatních slovních druhů;
- pozná vlastní jméno osoby, zvířete a jednoslovné místní pojmenování;
- se učí najít hranice větného celku, věty jednoduché a souvětí;
- ve větě dokáže identifikovat jednotlivá slova;
- rozliší druhy vět podle postojů mluvčího v mluveném i psaném projevu (jako mluvčí i jako příjemce);
- si postupně osvojuje pravidla korektního vyjadřování;
- poznává a učí se využívat v komunikační praxi vybraná pravopisná pravidla (o psaní *i/y* po tvrdých a měkkých souhláskách v českých slovech, *dě, tě, ně, ú/ů, bě, pě, vě, mě* mimo morfologický šev; velkých písmen na začátku věty, vlastních jmen osob a zvířat a jednoslovných místních pojmenování, o psaní znělých a neznělých souhlásek na konci a někdy i uvnitř slov);
- si osvojuje interpunkci na konci věty jednoduché (kromě vět zvolacích);
- se snaží vyslovovat pečlivě a vyvarovat se výslovnosti nedbalé nebo nesprávné.